

ΑΤΤΑΚΤΟ

ΚΑΘΕΟΠΟΤΕΚΑΤΣΕΙ ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2000 ΤΕΥΧΟΣ 5 ΚΑΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΟ

ΠΑΤΡΙΣ -ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ανάπτυξη -εργασία -δημιουργική απασχόληση-κέρδος - ανεργία-
ευρώ-ελαστικό ωράριο- υπερωρίες- στελέχη- πολυεθνικές-
εργατικό δυναμικό-λαύριο-μαντούδι- εργατικά ατυχήματα-
ολυμπιακοί αγώνες- εθνική υπερηφάνεια- γιάννα αγγελοπούλου-
μετάλλια- αθήνα 2004- πύρρος δήμας- ρατσισμός-
αντιτρομοκρατικό μνημόνιο -αστυνομοκρατία- καταστολή-
μετανάστες- ξеноφοβία -ομογενείς-
Καζάκος-σφαγές-

ΤΑ ΤΡΙΠΤΥΧΑ ΑΛΑΖΟΥΝ...

Επιχειρήσεις σκούπα -
Φιλήσυχοι πολίτες- οικογενειάρχες- πάρκα-
συντριβάνια- αβραμόπουλος- ναυάγια- πλοιοκτήτες- σάμινα-
εθνική κουρελαρία- γιακουμάτος- ζουράρις- αριστεροδεξιόι-
χριστιανορθόδοξοι- χριστόδουλος- δημοψήφισμα- TVX GOLD-
μονοπώλια- ΠΣΕ- ΙΕΚ- πτυχία- εκπαιδεύσιμοι- ευελικτος
στρατός- εθνικά οράματα- αγιο όρος- αλύτρωτες πατρίδες-
χρυσή αυγή-εθνικό συμφέρον-πολιτική επιστράτευση-ανάπτυξη

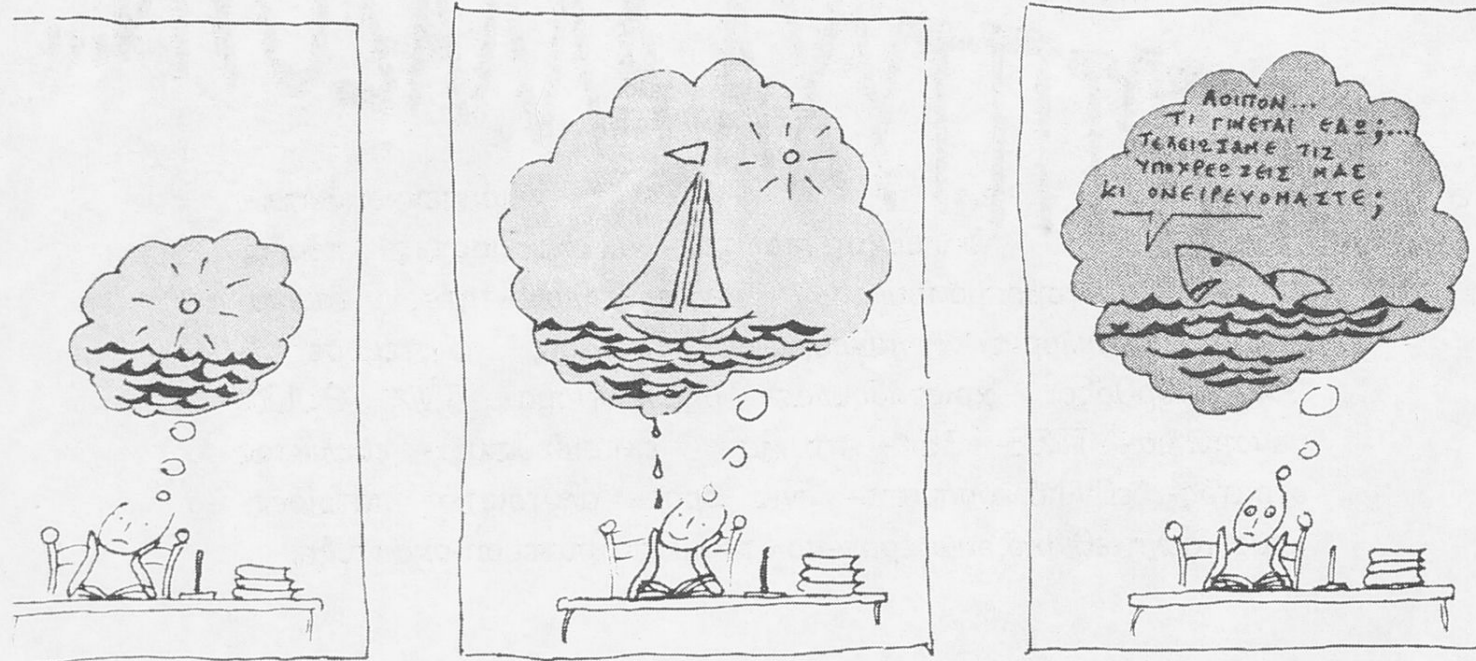
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ 2004-ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ-ΟΝΕ

Το ATTACKTO ξεκίνησε στα τέλη Οκτώβρη του '99 ως μια απόπειρα μιας παρέας ατόμων με συγκεκριμένες αντικρατικές / αντιεξουσιαστικές αντιλήψεις, να εκφράσουν την αντίθεσή τους σε ότι βλέπουν να κυριαρχεί ή να έχει κυριαρχήσει γύρω τους, να προτείνουν έναν εναλλακτικό τρόπο δράσης, με λίγα λόγια να παρέμβουν στη κοινωνία όπου ζουν, δοκιμάζοντας, αν μπορούν, να διαταράξουν τον μεγάλο ύπνο που φαίνεται ότι απολαμβάνουν οι περισσότεροι.

Φυσικά από τη πρώτη στιγμή όλοι συμφωνήσαμε πως το ATTACKTO πρέπει να διανέμεται δωρεάν. Όταν μια από τις κυριότερες μάχες που έχεις αποφασίσει να δώσεις είναι αυτή ενάντια στη «λογική» του κέρδους, μια επιλογή όπως η παραπάνω είναι αυτονόητη. Πέρα από αυτό όμως κανείς από εμάς δεν ήθελε να κάνει εμπόριο τις σκέψεις του. Οι ιδέες πρέπει να διακινούνται ελεύθερα και χωρίς κανένα αντίτιμο.

Επειδή σκοπός μας δεν είναι η δημοσιογραφική προβολή απόψεων αλλά η ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ μας/σας, γι' αυτό περιμένουμε από εσάς κείμενα, απόψεις, σχόλια κτλ και βέβαια προσωπική επαφή. Το ATTACKTO δεν έχει ιδιοκτήτες αλλά ανήκει σε όσους κάθε φορά συμβάλλουν για την έκδοσή του.

ΤΘ 1244
TK 45110
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ω ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ ΜΠΑΜΠΑ !!

- «Συνεργαστείτε με ΣΥΝ- ΔΗΚΚΙ- Χαραλαμπίδη ή αυτοδιαλυθείτε» ήταν το μήνυμα του Ζουράραρου στους ορθόδοξοαθεοκομμουνιστόπατριώτες του ΚΚΕ. Επειδή δεν είδαμε καμία απάντηση περιμένουμε παρέμβαση της Γαρουφαλιάς (ΚΟΒ Ιμίων) που αφού κατακεραυνώσει τους Τούρκους, Εβραίους και λοιπούς ανθέλληνες θα αντιπροτείνει συνεργασία με τον Πλεύρη και τον Μιχαλολιάκο. Αριστεροδεξιοί όλων των χωρών συνεργαστείτε.
- Παρακαλείτε ο γνωστός χρυσοντυμένος μουσάτος των δελτίων ειδήσεων να μεσολαβήσει στο θεούλη να μην γίνει καμιά άλλη καταστροφή τώρα κοντά. Όχι ότι θέλουμε να παρέμβουμε στα πλάνα του θεούλη, αλλά να, τώρα που βυθίστηκε το Σαμίνα και πνίγηκαν 80 άνθρωποι κάτι βλάσφημοι, άθεοι, εβραίοι και μασόνοι άρχισαν πάλι να τα βάζουν με τα σαπιοκάραβα, το κεφάλαιο, το κράτος και ό,τι άλλο θεόπνευστο και θεάρεστο και ταραίζουν τους πιστούς που είναι σίγουροι ότι αμα κάνουν το σταυρό τους όλα θα πάνε καλά.
- Προσοχή στα σκουπίδια σας !!! μην κάνετε καμιά μαλακία και πετάξετε σακούλες σκουπιδιών με γυμνά χέρια κοντά (τουλάχιστον 500 μέτρα) σε τράπεζα που ληστεύτηκε γιατί αυτόματα είστε ο ληστής. Ή τουλάχιστον έτσι λένε οι μπάτσοι για τον σύντροφο Σίμο Σεϊσιδη που είναι ήδη προφυλακισμένος για το «έγκλημα» του. Σκευωρία δεν μπορεί να είναι η δικαιοσύνη ως γνωστόν είναι τυφλή και αδέκαστη. Άρα το μόνο που μένει είναι να συλληφθούν όλοι ! Οι κάτοικοι της περιοχής, οι σκουπιδιάρηδες, ο ταχυδρόμος και όσοι τέλος πάντων περνάνε ή μένουν εκεί. Και φυσικά οι μπάτσοι του τοπικού τμήματος που ως γνωστόν είναι κακοπληρωμένοι οι άνθρωποι.
- Δημοψήφισμα διεξάγει ο Χρυσόδουλος γα να γράφεται το θρήσκευμα στις ταυτότητες. Που θα γράφεται δηλαδή, όπως και η πολιτική μας τοποθέτηση και πολλά άλλα που δεν θα ξέρουμε. Ο Χρυσόδουλος όμως θέλει να ξεκαθαρίσει ποιος θα κάνει κουμάντο στους πιστούς και άρχισε σταυροφορία. Το σταυρό σας λοιπόν.
- «Τα κέρδη πάνω από τους ανθρώπους» απεφάνθη ο ΥΠΕΧΩΔΕ και η πρώην προεδράρα της Greenpeace – υφυπουργάρα του και έδωσαν την άδεια στην TVX GOLD για το ορυχείο Χρυσού που θα καταστρέψει το οικοσύστημα της περιοχής. Θυμίζουμε ότι ο Νίκος Μαζιώτης πληρώνει την έμπρακτη συμπαράστασή του στους κατοίκους της περιοχής με 15 χρόνια φυλακή και ευχόμαστε ολόψυχα οι κάτοικοι της περιοχής να ξαναπάρουν τα όπλα ενάντια στους ένστολους τρομοκράτες. Αλληλεγγύη στον αγώνα των κατοίκων της Ολυμπιάδας και της Βαρβάρας. Αλληλεγγύη στο Νίκο Μαζιώτη.
- «Εκσυγχρονισμός» και στην Τουρκία !! Το κράτος θα εφαρμόσει την τακτική των λευκών κελιών ενάντια στους κάθε είδους επαναστάτες. Όπου λευκά κελιά βλέπε μικροσκοπικά ατομικά κελιά, χωρίς επαφή με τον έξω κόσμο, κελιά όπου οι ανθρωποφύλακες θα μπορούν να βασανίζουν και να σκοτώνουν χωρίς κανένα ενοχλητικό μάρτυρα. Όσοι επιζούν απλά θα τρελαίνονται από την απομόνωση. Να αντισταθούμε στην βαρβαρότητα πριν χτυπήσει και την δική μας πόρτα. Βία στην βία των εξουσιαστών.
- Ο Μιλόσεβιτς πέθανε, Ζήτω ο Κοστούνιτσα. Αυτή φαίνεται να είναι η Νέα Τάξη Πραγμάτων (κάτι μου θυμίζει κάτι μου θυμίζει) στην Γιουγκοσλαβία. Εμείς δεν θα ασχοληθούμε με την ενδοεξουσιαστική διαμάχη. Θα πούμε απλά πως καλό κράτος, είναι το ανύπαρκτο κράτος.

Μαθήματα Ιστορίας

Πώς θα φαινόταν σε έναν έλληνα η ανατίναξη του Παρθενώνα, σε έναν κινέζο η ανατίναξη του Σινικού τείχους και σε έναν αιγύπτιο η ανατίναξη μιας πυραμίδας;;; Η απάντηση είναι σίγουρα αρνητική. Πώς θα φαινόταν σε έναν έλληνα η ανατίναξη του Σινικού τείχους σε έναν κινέζο η ανατίναξη μιας πυραμίδας και σε έναν αιγύπτιο η ανατίναξη του Παρθενώνα;;; Η απάντηση είναι πάλι αρνητική έστω και πιο ήπια. Στη πρώτη ερώτηση η απάντηση δείχνει το πόσο έλληνας ή κινέζος ή αιγύπτιος νοιώθεις δηλαδή το πόσο νοιώθεις τη βαριά εθνική κληρονομιά σου. Στη δεύτερη ερώτηση η απάντηση δείχνει το πόσο έχεις μελετήσει τη παγκόσμια ιστορία και ως κοσμοπολίτης νοιώθεις την ιστορία του κάθε τόπου δική σου...

Αφού έχεις απαντήσεις στις παραπάνω ερωτήσεις θα ανήκεις στους "εθνικούς" ή στους "κοσμοπολίτες". Ανεξαρτήτως του τι είσαι πως θα σου φαινόταν αν οι έλληνες έλειψαν όλα τα αρχαία για να φτιάξουν μολύβι να πολεμήσουν του τούρκους, οι κινέζοι διέλυαν το σινικό τείχος για να φτιάξουν αντιπλημμυρικά έργα και οι Αιγύπτιοι χρησιμοποιούσαν τις πέτρες από τις πυραμίδες σε καταπέλτες ενάντια στους άγγλους. Αν σου φαινόταν έγκλημα κατά της παγκόσμιας κληρονομιάς τότε είσαι κοσμοπολίτης και αν εθνική ανάγκη τότε άξιο μέλος της εθνότητάς σου. Οι ερωτήσεις για τα μνημεία του πολιτισμού είναι παρόμοιες με τις γελοίες ερωτήσεις για τις ταυτότητες. Είσαι έλληνας ή κοσμοπολίτης; Είσαι ελληνορθόδοξος ή μέτοχος μιας παγκόσμιας κληρονομιάς που σέβεται και τους άλλους πολιτισμούς; Τα παραπάνω ζητήματα είναι πολιτικά ή μήπως ιστορικά ή πολιτισμικά;...

Με τη δημιουργία των εθνών- κρατών έπρεπε η κάθε πληθυσμιακή ομάδα να ξεχωρίζει από την άλλη εθνοφυλετικά. Και αυτό μπορούσε να γίνει μόνο μέσω της ιστορίας. Έπρεπε ο έλληνας να νοιώθει αυτό που καλλίτερα είπε ο Μακρυγιάννης «για αυτά πολεμήσαμε». Να συνεχίσει την εθνική του ιστορία. Αλλά τι είναι ιστορία;

Οι ιστορικοί ορίζουν αυθαίρετα ότι η ιστορία αρχίζει με τα πρώτα γραπτά μνημεία. Η χριστιανική δύση πέρασε αυτή την άποψη γιατί ήταν η μόνη που τη συνέφερε. Αφού οι αφρικανοί, οι αυστραλοί, οι ινδιάνοι δεν άφησαν γραπτά μνημεία σημαίνει ότι δεν είχαν και ιστορία. Ήταν απολίτιστοι και έτσι έπρεπε να μάθουν τι σημαίνει θρησκεία και τι ιστορία. Για τον ιστορικό οι προφορικές παραδόσεις, τα τραγούδια, τα παραμύθια ανήκουν στη κωμική σφαίρα της λαογραφίας και όχι στη σοβαρή ιστορία. Τα γραπτά μένουν, είναι σαν τα σύμβολα, ενώ τα παραμύθια χάνονται, είναι σαν τους όρκους. Ο χριστιανός ευρωπαίος εμπιστεύεται πιο πολύ τις συμβολαιογραφικές πράξεις από το «λόγω τιμής». Τελευταία άρχισαν να γράφονται τα λόγια των «απολίτιστων» και στο χαρτί, ίσως γιατί ένα cd με έθνικ μουσική πρέπει να αναφέρει και κάτι για τον πολιτισμό που ακούς. Ο αγοραστής δεν θέλει να ακούει μόνο το «ταμ-ταμ» που έλεγαν παλιότερα αλλά και να ξέρει αν είναι τραγούδι της χαράς ή του πολέμου κτλ.

Η ιστορία λοιπόν εξετάζει τα γραπτά μνημεία που άφησε ο κάθε πολιτισμός. Αλλά τι είναι πολιτισμός; Πολιτισμός για τον έλληνα κυρίως είναι ο Παρθενώνας θα απαντήσει κάποιος, όπως για τον αιγύπτιο οι πυραμίδες ή για τον κινέζο το Σινικό τείχος. Αν ανατρέξουμε στην ονομασία της λέξεως πολιτισμός θα δούμε ότι είναι η «ιδεολογία της πόλης» (πόλις + ισμός) είναι δηλαδή η ιδεολογία της ολότητας του ανθρώπου μέσα στη κοινωνία. Από τη στιγμή που ο έλληνας όταν ρωτηθεί τι είναι πολιτισμός θα σου πεί ο Παρθενώνας και ο αιγύπτιος οι πυραμίδες είναι σαν να δέχονται ότι όλη τους η ιδεολογία είναι σαν ένα λαμπρό μνημείο. Και αυτή ακριβώς η

ιδεολογία ήταν και είναι των αρχόντων. Δεν είναι τυχαίο ότι οι πολιτισμοί που άφησαν και αφήνουν λαμπρά μνημεία που «αντέχουν στο χρόνο» είναι συγκεντρωτικοί, ιεραρχικοί, δουλκοκτητικοί και επιθετικοί. Οι ινδιάνοι της Βορείου Αμερικής, που ήταν νομάδες και χωρίς τη κλασσική έννοια του αρχηγού, δεν άφησαν μνημεία, ενώ οι Αζτέκοι και οι Ίνκας που είχαν αυτοκρατορίες άφησαν μεγαλοπρεπή μνημεία που συμβόλιζαν την ιδεολογία των κυβερνώντων (ναούς, κάστρα, παλάτια). Αντίστοιχα η Αθηναϊκή δημοκρατία δεν μπορεί να είναι η καθημερινότητα των δούλων και των γυναικών ούτε οι σφαγές (πχ Δήλος) για να δημιουργηθεί η Αθηναϊκή Συμμαχία. Είναι μόνο ο ναός του Παρθενώνα, οι ιστορικές μάχες και το θέατρο που άκμασε για να διασκεδάσει ή και να ελέγχει τους κυβερνώντες. Δηλαδή η ιδεολογία της μορφωμένης, πλούσιας και θρησκευόμενης ελίτ.

Για να έρθουμε στο Βυζάντιο, γιατί είναι πολιτισμός η Αγία Σοφία, τα μοναστήρια του Αγίου Όρους, η εκκλησιαστική ζωγραφική και οι ψαλμοί; Και γιατί είναι λαογραφία τα τραγούδια των χωρικών στις απόκριες ενάντια στους παπάδες και τους αρχόντους, οι τρόποι που έβρισκαν να κλέβουν στο ζύγι τους φοροεισπράκτορες, και τα ήθη και έθιμα της κλεφτουριάς που έπαιρνε τα βουνά; Γιατί είναι πολιτισμός η πλούσια ισπανική καθολική εκκλησία και όχι η επανάσταση του 1936 που έκαιγαν ότι έβρισκαν στις εκκλησίες και μετά τις έκαναν αποθήκες; Γιατί είναι πολιτισμός τα μνημεία του Παρισιού και η πλούσια λογοτεχνία της Γαλλίας και όχι οι σφαίρες που έριχναν οι εξεγερμένοι της κομμούνας του 1848 στα κεντρικά ρολόγια της πόλης για να σταματήσουν το χρόνο;

Η μελέτη του πολιτισμού, με το ιδεολογικό φορτίο που φέρει, σκοπό έχει να μάθει στο κόσμο την αίσθηση του ωραίου. Ωραίο για τους κυβερνώντες είναι μια τέχνη που θα σε χαλαρώνει, θα ξεχνιέσαι, θα ενθουσιάζεσαι, θα γελάς, θα κλαίς, θα μαθαίνεις, θα αγανακτείς, θα ερωτεύεσαι όσο κρατάει η «παράσταση».

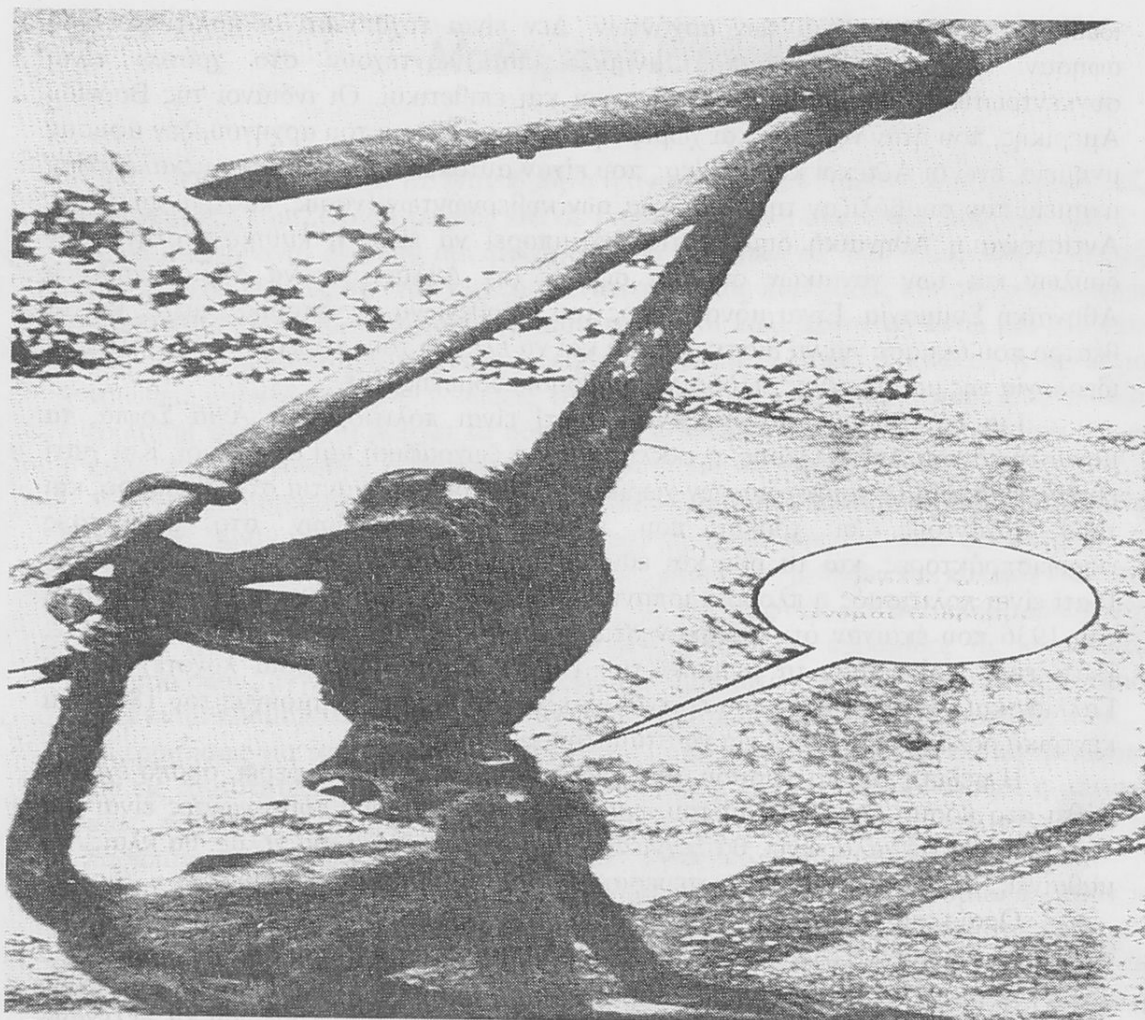
Ωραίο για τους υπηκόους ήταν και είναι η τέχνη του να ζεις χωρίς φόρους, πολέμους, ειδήμονες, ιερείς, καταναγκασμούς και βία.

Ο προστατευόμενος της βασίλισσας Ελισάβετ (που ανακάλυψε νέους κόσμους), Σαίξπηρ, τα έλεγε καλά, αλλά στις γειτονιές του Λονδίνου τα «έλεγαν» καλλίτερα, ο προστατευόμενος του πάπα Πίου Β (που σκότωσε αμέτρητους με την ιερά εξέταση), Μικελάντζελο ζωγράφιζε καλά αλλά στα χωράφια της Ρώμης «ζωγράφιζαν» καλλίτερα.

Ο Αλεπουδέλης (Ελύτης) έγραφε ποιήματα για το Αιγαίο αλλά ξεχνούσε πόσους είχε πνίξει στα γαλανά νερά του ο εφοπλιστής πατέρας του. Ο Εμπειρικός εξυμνούσε τον έρωτα, αλλά δεν μίλησε ποτέ για την «ερωτική σχέση» που είχε η εφοπλιστική του οικογένεια με τους εργάτες της.

Οι ποιητές νομίζουν ότι υπάρχουν για να εξυμνούν το ωραίο, όπως οι κομμουνιστές για να εξυμνούν το προλετάριο. Εμείς νομίζουμε ότι υπάρχουμε για να ζούμε τα ωραία χωρίς «καλλιτέχνες», προλετάρους και κυρίως αφεντικά.

Όταν βρίσκονται συχνά πυκνά «εκπρόσωποι του επιχειρηματικού, πολιτικού και πνευματικού κόσμου» τα λένε καλά αλλά εμείς ξέρουμε ότι μπορούμε καλλίτερα... χωρίς αυτούς.

Είμαι λευκή, με μάτια μαύρα, με μαλλιά κόκκινα, με νύχια κίτρινα,
Με μισώ!

Τρώω με τα χέρια, πατώ στη Γη, πεθαίνω και ζω.

Με μισώ!

Πιστεύω σε έναν θεό, με το όνομα Αλλάχ, που κάνει γιόγκα και τρώει ρύζι. Θυσιάζω σε αυτόν
γουρούνια, σκοτώνω για τον παράδεισό του, τραγουδώ για την αλήθεια του, φτύνω τους
αγίους του, παίρνω τα ονόματά τους.

Με μισώ!

Όποτε βγαίνω στο δρόμο οι άνθρωποι δεν με κοιτούν περίεργα γιατί είμαι ένας συνδυασμός
της δικής τους μοναδικότητας. Κι όμως αν περάσει δίπλα τους ένα χαρακτηριστικό τους το
σκοτώνουν στο όνομα της «υπεράσπισης της ζωής» τους. Και αυτό σαπίζει γίνεται χώμα και
λίπασμα, να πατούν και να τρέφονται όλα όσα πάνω του αναπτύσσονται. Αναπνέουν, τρώνε,
προχωράνε για να πηγαίνουν μπροστά και όμως δεν πιστεύουν ότι τους αξίζει ζωή, χωρίς να
σκέφτονται ότι αυτό το ίδιο τους το χαρακτηριστικό τους τη χαρίζει. Και παρόλα αυτά
πιστεύουν σε ένα θεό «τιμωρό» και στους άξιους θιασώτες του, γίνονται ένα με αυτούς για να
μπορέσουν να γίνουν ένα με Αυτόν. Ορίζουνε έτσι τα «αξιοπρεπή» σύνορά τους, που μπορούν
να τους παρέχουν μια ενάρετη και «δίκαιη» ζωή και πορεύονται μόνο μέσα σε αυτά κάνοντας
κύκλους και παράλληλες διαδρομές γύρω από τον εαυτό τους για να καταλήξουν άξιοι και
εκλεκτοί. Ανυπότακτοι στο ίδιο τους το «είναι», υποταγμένοι στην άκρη του εαυτού τους.
Ξεχνούν πως εκείνοι μόνοι τους μπορούν να υπάρξουν και πέρα από αυτή, ενώ εκείνη χωρίς
την ολότητά της ποτέ.

Μου κυβερνά το μυαλό μια στέρηση, μου κινεί το σώμα ένα απαγορευτικό «όχι», μιλά με το
στόμα μου μια ματωμένη συνείδηση. Γιατί να μην είμαι Εγώ;

Αύριο θα βγω στο δρόμο χωρίς χρώμα, χωρίς σώμα, χωρίς πιστεύω. Αύριο θα ζω! Αύριο θα
με σκοτώσουν γιατί τολμώ να ζω. Αυτοί γιατί να ζούνε;

Αύριο θα βγω.

...AND IN THE IMAGE OF HIM, MAN CREATED GOD

(JETHRO TULL)

Ο Σατανάς θα σε φάει!!! (Ασααργκ!!! Τρόμαξε κανείς; Καλά, πάντως αυτό ο Χριστόδουλος το εννοεί σοβαρά (;). Έβγαλε και βιβλίο μάλιστα (πόλεμος κατά του Σατανά). Το πρόβλημα όμως δεν είναι η μαλακία του κάθε Χριστόδουλου. Ούτε καν του κάθε χριστιανού. Θεούς έχουμε μπόλικους. Πάρε κόσμε! Μουσουλμάνους, Ινδουιστές, Βουδιστές, Ιουδαίους. Καλοί θεοί, κακοί θεοί, θεοί με νευράκια, θεοί μαμούχαλοι, θεοί αυστηροί και θεοί σεξουιάρηδες. Διαλέγεις και πιστεύεις. Άμα γουστάρεις μάλιστα φτιάχνεις έναν δικό σου, (do it yourself θεοί) διαμορφώνεις ένα τελετουργικό και αρχίζεις να απειλεις τον κόσμο ότι αν δεν πιστέψει και αυτός μαύρη... κόλαση που τον έφαγε. Γιατί εδώ βέβαια βρίσκεται το βασικό όπλο κάθε θρησκείας. Ή είσαι μαζί μας ή την έβαψες!! Αν δεν πιστέψεις, αν δεν κάνεις ότι προστάζει ο θεός (μας) θα τιμωρηθείς αυστηρά (κυρίως αφού εγκαταλείψεις το μάταιο τούτο κόσμο). Αν πάλι πιστέψεις, την έκανες λαχείο. Γυναίκες (για άντρες δεν λένε τίποτα), φαγητό, εξωτικοί κήποι, αγγελάκια με άρπες, ισόβια συνδρομή στο Playboy κτλ.

Μπαμπά να το φάω το μήλο;

Ας το κάτω μαλακισμένο να μην έχουμε τραβήγματα! Εδώ οι πρωτόπλαστοι για ένα κωλόμηλο φάγανε πόρτα από το παράδεισο. Ναι, τα μήλα μπορούν να γίνουν πολλοί επικίνδυνα ενίοτε (δεν εννοώ τον πονόκοιλο ανόητοι). Γενικά οι θρησκείες πάντα πρωτοτυπούν για να εξηγήσουν τη δημιουργία ζωής. Υπάρχει πάντα ένας θεός που βαριέται του θανάτά και για να διασκεδάσει (ή από αγάπη ή από κακία ή από σκέτη πλήξη) φτιάχνει μια ανθρωπότητα για να παίξει. Μετά τσατίζεται μαζί τους και τους πετάει στη γη. Αυτοί βρίσκουν παρηγοριά ο ένας στην αγκαλιά του άλλου, αναπαράγονται (sic) και γεμίζουν τον πλανήτη. Ε, μετά ο θεός φτιάχνει και μερικά ζωάκια (για κυρίως πιάτο), φυτά (για σαλάτα), δέντράκια, ποταμάκια και βουνά (για να γίνουν πρώτη ύλη για τις βιομηχανίες) και άμα έχει και χιούμορ φτιάχνει και κανέναν Ανδρουλάκη για να λει καμιά μαλακία να τα παίρνουν οι πιστοί και να γίνεται και λίγο χαβαλές. Στη γη πια οι άνθρωπο, αφού καταλαβαίνουν ότι με τη γκρίνια και τα παρακάλια δεν πρόκειται ο θεός να τους πάρει πάλι πίσω, αποφασίζουν να τον καλοπιιάσουν. Φτιάχνουν σπιτάκια για να μένει ο θεός, φτιάχνουν προσευχές, φτιάχνουν παπάδες, αρχιπαπάδες και πιο μεγάλους αρχιπαπάδες και ρίχνουν και κανένα χέρι σε κανέναν ξεχασμένο που παينهύει τα μήλα του. Και η ζωή κυλάει ήσυχα, εκτός από το όταν βρουν πιστούς κανενός άλλου θεού και αρχίσουν να αλληλοσφάζονται για το ποιος θεός είναι καλλίτερος.

Βοήθα παναγιά μου!

Να σε βοηθήσει ρε φίλε, εντάξει, αλλά δώσε και κάτι να χαρεί και αυτή. Μέσα στα υπέρογκα κέρδη των θρησκειών ΑΕ πρέπει φυσικά να υπολογιστούν και αυτά που δίνουν οι πιστοί για να εξασφαλίσουν τη σωτηρία τους. Από τα συγχωροχάρτια των καθολικών, στα μηχανήματα εξομολόγησης που κάποια τσακάλια έχουν στις ΗΠΑ και περνώντας μέσα από μια πληθώρα αγιασμών, θαυματουργών εικόνων, σταυρών από τίμιο ξύλο (τα άλλα ξύλα είναι πολύ άτιμα), κομματάκια πέτρας από τη Μέκκα, κομματάκια ρούχα αγίων, χωματάκι από εκεί που πάτησε ο Βούδας και αποξηραμένα

κακάκια του Κρίσνα, οι πιστοί διαλέγουν, πληρώνουν και... σώζονται. Η εκμετάλλευση σε μια από τις «αστείες» πλευρές της; Μάλλον όχι. Το Σούπερ Μάρκετ των θεών μπορεί να φαίνεται αστείο, όμως τόσο το εύρος της πελατείας του, όσο και ο φανατισμός των πιστών για το θείο εμπόρευμα, εξαφανίζουν κάθε διάθεση για γέλιο.

Οι θεοί του αίματος

Σταματάει δε οριστικά να είναι αστείο όταν οι πιστοί, οπλισμένοι με τα άγια αξεσουάρ τους, παίρνουν διαταγές για πόλεμο. Οι περισσότερες από τις λεγόμενες «μαύρες σελίδες» της ιστορίας έχουν άμεση σχέση με τους διάφορους θεούς. Στο όνομά τους εγκαθιδρύθηκε ή σταθεροποιήθηκε η βαρβαρότητα, η εκμετάλλευση και

η ανελευθερία. Από τους «ελέω θεού» βασιλιάδες, στους θρησκευτικούς πολέμους (που βέβαια γίνονταν για πολύ πιο υλικά πράγματα, είχαν όμως το θείο πέπλο που έπειθε τους αμνούς- πρόβατα- να χύσουν το καθαγιασμένο αίμα τους). Από τον ακραίο σαδισμό της Ιεράς εξέτασης στις σφαγές στα όρια της γενοκτονίας, των σταυροφόρων. Από τις αιμοχαρείς προσταγές του Κορανίου, στις φρικαλεότητες του Βασίλειου του Βουλγαροκτόνου και κάθε άλλου βυζαντινού αυτοκράτορα. Οι θρησκείες και οι καλοί θεούληδες πάντα προστάτευαν και ευλογούσαν τα όπλα των πιονιών του κάθε εξουσιαστή. Κάτι άλλωστε που διατηρείται

και σήμερα με τους άγιους - προστάτες των στρατών, των μπάτσων και κάθε είδους μηχανισμών κρατικής καταστολής.

Άγιος ο θεός -άγιος ο εθνικισμός

Οι στενές σχέσεις των θρησκειών με τις κατασταλτικές- ανελεύθερες κρατικές (και όχι μόνο) δομές δεν είναι το μόνο «αρχητικό» τους. Ακόμα στενότερες είναι οι σχέσεις τους με κάθε έκφανση του εθνικισμού. Πράγμα άλλωστε φυσικό αφού όλες οι θρησκείες, πέρα των υλικών συμφερόντων που έχουν από τέτοια καθεστώτα, προτάσσουν την υπακοή αντί της ελευθερίας και την δουλικότητα αντί του αυτοκαθορισμού του ατόμου. Τέτοιου είδους έννοιες άλλωστε θα αποβαίνανε καταστροφικές αφού οι ΔΟΥΛΟΙ του θεού μπορεί να στρέφονταν κατά του αφέντη τους. Κάθε θεός έχει τον «περιούσιο λαό» του, τον οποίο, ασφαλώς, προορίζει για την κατάκτηση και «διαφώτιση» των υπολοίπων απολίτιστων βαρβάρων. Είτε μιλάμε για τους «ακραίους» ισλαμιστές, χριστιανούς, ήσιωνιστές η κεντρική ιδέα παραμένει η ίδια, δηλαδή είναι ανώτεροι από τους άλλους γιατί είναι οι εκλεκτοί του θεού, συνεπώς έχουν το δικαίωμα να κατακτούν και να σφάζουν κατά βούληση (δική τους και προπαντός του θεού) όποιον γουστάρουν. Αλλόθρησκους, αλλόφυλους, αιρετικούς, άθεους, όλα τα σφάζω όλα τα μαχαιρώνω, διακηρύττουν περήφανα οι θεοί. Θα περιοριστούμε εδώ σε μια «ντόπια» περίπτωση, που είναι και γνωστή σε όλους. Φυσικά μιλάμε για τον star- Χριστόδουλο. Η περίπτωση του είναι αρκετά χαρακτηριστική της εθνικιστικής υστερίας που εκπορεύεται από τις βουλές του κυρίου. Δεν είναι μόνο οι κορώνες του για «αλύτρωτες πατρίδες» βυζάντιο και πεπρωμένα της φυλής. Πολύ περισσότερο, μια και ο τύπος είναι καλός στο

Marketing, είναι η «αγωνία» του για την «μικρή ελλαδίτσα» που απειλείται από την παγκοσμιοποίηση. Τα έθιμά μας, η πίστη μας, οι παραδόσεις μας (οι παράδες μας είπες;) απειλούνται από την «Νέα εποχή» που συντονίζουν, φυσικά, οι Εβραίοι και (έκπληξη!) οι Αμερικάνοι και οι Ευρωπαίοι. Βλέπετε ο καλός αυτός κύριος δεν παραλείπει να πασπαλίζει τον, γενικά χοντροκομμένο, εθνικισμό του με λίγο αντιιμπεριαλισμό και γενικά κάποια αριστερά συνθήματα. Ως καλός έμπορος ξέρει ότι οι χοντράδες του (συμμαθητή του) Πλεύρη ή της Χρυσής Αυγής, δεν πουλάνε αρκετά. Οπότε προτιμάει να συσκευάζει το ίδιο προϊόν που πουλάνε και τα παραπάνω καθάρματα σε γυαλιστερές κονσέρβες αντίστασης στη παγκοσμιοποίηση (διαστρεβλώνοντας βέβαια το νόημα που δίνουν τα απελευθερωτικά κινήματα), ελευθεριακότητας (ελάτε με τα μίνι και τα σκουλαρίκια) και χαλαρότητας (ανεκδοτάκια, αθώες ιστορίες για παιδιά). Ο δικός του θεός είναι και αυτός θεός αγάπης, αλλά τι να κάνουμε, γουστάρει κάργα τους έλληνες, τους θεωρεί και γαμώ τα παιδιά και έτσι τους προστατεύει κι όλας. Λογικά λοιπόν δεν γουστάρει τους «εχθρούς» τους. Κάτι Τούρκους, Αλβανούς, Βουλγάρους και λοιπούς βαρβάρους θα έρθει η ώρα που, με τη βοήθεια του θεού, θα τους δείξουν οι έλληνες τι εστί βερίκοκο. Μέχρι τότε ο κ. Χριστόδουλος θα δακρύζει και θα πονά για τα «περασμένα μεγαλεία», όπως και ο κ. Πλεύρης, επιπρόσθετα γιατί ο κ. Χριστόδουλος του τρώει πελάτες.

Ναι, όμως...

Το «όμως» που προβάλλεται ως αντεπιχείρημα είναι αυτή η λογική που λει οτι όλα αυτά είναι απλά διαστρέβλωση του θείου λόγου και δεν σημαίνει κατά ανάγκη την μη ύπαρξη θεού. Απλά φανερώνει την αδυναμία μας να κατανοήσουμε το μεγαλείο του, συνεπώς χρειάζεται περισσότερη προσπάθεια.

Καταρχάς αυτή η λογική οδηγεί αναπόφευκτα στο ότι είναι δυνατόν να υπάρξει και μια <<καλή>> θρησκεία, μια θρησκεία που θα εφαρμόζει κατά γράμμα το λόγο του θείου, συγνώμη, τον θείο λόγο εννοούσα.

Ας δούμε απλά τι είναι αυτό που ονομάζουνε θεό. Είναι πρώτα απ' όλα ο δημιουργός των πάντων,

κάτι έξω και πέρα από κάθε τι υλικό που υπάρχει στο σύμπαν. Ο θεός δεν δημιουργείται, μόνο δημιουργεί. Δεν μπορεί να δεχθεί καμία εξήγηση, δεν μπορείς να προσεγγίσεις την ύπαρξή του με την λογική. Είναι δηλαδή ό,τι πιο ανορθολογικό και παράδοξο έχει δημιουργήσει το ανθρώπινο μυαλό. Ως οντότητα πέρα και έξω από κάθε λογική δεν μπορεί να δεχθεί κριτική ή αμφισβήτηση. Ως υπέρτατο ων είναι φυσικό να είναι ανώτερο από οποιοδήποτε άλλο και να διαθέτει τους εκλεκτούς του. Είναι δηλαδή ένα ων που με την ύπαρξή του και μόνο προεξοφλεί την ύπαρξη της ανισότητας και του διαχωρισμού σε εκλεκτούς και μη. Ως υπέρτατη αρχή έχει κάθε δικαίωμα πάνω στις ζωές των δημιουργημάτων του. Η κρίση του είναι αλάνθαστη και

τελεσίδικη. Αποτελεί άρα το πιο εξουσιαστικό και δυναστικό των που δεν αναγνωρίζει στους δούλους του κανένα απολύτως δικαίωμα πέραν του δικαιώματος να υποτάσσονται στην θέλησή του. Σύμφωνα με τις θρησκείες η τιμωρία που επιφυλάσσει σε αυτούς που εξεγείρονται ενάντια στην εξουσία είναι ανάλογη με την τιμωρία που οι θεοί όλων των ειδών επιφύλαξαν στους «αγγέλους» που τόλμησαν να εναντιωθούν στον δημιουργό τους. Η ιστοριούλα των χριστιανών για τον διάβολο (και όλες οι ανάλογες ιστοριούλες) δεν έχουν ως στόχο να τρομάζουν τα μικρά παιδιά, αλλά τα μεγάλα. Το μήνυμα είναι σαφές: Κάθε είδους εξέγερση στις επιταγές της εξουσίας τιμωρείται με τον χειρότερο τρόπο. Και ως εξουσία δεν εννοούμε μόνο τον επίγειο θεό αλλά και τους επίγειους αντιπροσώπους του, ξεκινώντας από τα θεοκρατικά καθεστώτα και καταλήγοντας στους παπάδες.

Η ύπαρξη του θεού, πέρα από τα τοπικά, δεν γνωρίζει και χρονικά όρια. Είναι άχρονο των γιατί αυτός είναι που δημιουργεί τον χρόνο (όπως και τον τόπο). Δεν εντάσσεται συνεπώς στην ιστορία, είναι έξω από αυτήν. Κατ' αυτόν τον τρόπο αποκλείεται η πιθανότητα να αναζητηθούν ίχνη της ύπαρξης του μια και η απόδειξη κάτι τέτοιου στο σύμπαν, είναι το ίδιο το σύμπαν. Έχει επίσης την δυνατότητα όποτε θελήσει να σταματήσει την ιστορία και να καταστρέψει ό,τι αυτός δημιούργησε (πράγμα που σύμφωνα με όλες τις θρησκείες κάποια στιγμή έκανε π.χ. κατακλυσμός). Ως ά-χρονος και ά-τοπος μπορεί αν θελήσει να τα ξαναδημιουργήσει γιατί, ας μην το ξεχνάμε, είναι η «απόλυτη αγάπη». Πρόκειται για αυτή την φρικτά διαστρεβλωμένη έννοια της αγάπης που προωθούν οι θρησκείες και που συνίσταται στο ότι αυτός που έχει την δύναμη να σε καταστρέψει δεν το κάνει (τώρα) αλλά μπορεί να το κάνει (αργότερα) ακριβώς επειδή σε αγαπάει. Περνάνε δηλαδή την αγάπη μέσα από τον παραμορφωτικό καθρέπτη της εξουσίας και κατ' αυτόν τον τρόπο την μετατρέπουν σε φόβο και υποταγή μη τυχόν και «εκπέσεις της χάριτος». Όταν συνεπώς οι θρησκείες λένε ότι ο θεός είναι αγάπη εννοούν ότι είναι φόβος (μετά φόβου θεού) κάτι που είναι αλήθεια γιατί η ύπαρξη ενός τόσο αφύσικου και παντοδύναμου πλάσματος δεν μπορεί να εμπνεύσει παρά τον τρόμο, κυρίως όταν η ύπαρξη του θεού δεν μπορεί να αποδειχτεί λογικά και η αμφισβήτηση της ύπαρξής του μπορεί να προκαλέσει τρομερά δεινά, αν υφίσταται. Ένας φαύλος κύκλος τρόμου που αναπαράγεται από τις θρησκείες ακριβώς γιατί είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίον μπορούν να συνεχίσουν να υπάρχουν. Δηλαδή το «δίλημμα» που υπάρχει συμπυκνώνεται στο δίπολο ή υπάρχει παντοδύναμος θεός, άρα ο άνθρωπος είναι σκλάβος, ή ο άνθρωπος είναι ελεύθερος, άρα δεν υπάρχει θεός. Άρα αν επιχειρήσουμε να μπούμε στην διεστραμμένη οπτική τους, καταστρέφοντας τον φόβο του θεού καταστρέφουμε ταυτόχρονα τον ίδιο το θεό, μια και η ύπαρξή του είναι η ύπαρξη του φόβου, όπως δηλαδή δεν θα έλεγε ο Βολτέρος:

Αν υπήρχε θεός, θα έπρεπε να τον καταστρέψουμε

Ή ΘΕΟΣ Ή ΠΑΤΑΤΕΣ ΓΙΑΧΝΙ

WHAT A WONDERFUL WORLD !!!

12/3 2001 ΦΥΛΛΟ **12**

☼ «Είμαι γυναίκα, ψηφίζω ΠΑΣΠ». Ναι, **οι** νεολαίοι του ΠΑΣΟΚ τίμησαν την «ημέρα της γυναίκας», προσφέροντας και κόκκινα γαρύφαλλα! Φαίνεται πως αυτή η μέρα, εκτός από το κέρδος που προσφέρει στους ιδιοκτήτες των ξενυχτάδικων, είναι και ένας τρόπος για να κερδίζουν ψήφους οι «προοδευτικές» παρατάξεις. **Αραγε όλα τα δικαιώματα των γυναικών εξαντλούνται σε μια και μόνη μέρα;;**

☼ Όλοι φυσικά μάθατε ότι «ο μικρός Παναγιώτης από τη Μυτιλήνη» τελικά πέθανε. Όπως επίσης ότι έφταιγε η γραφειοκρατία, η υπερβολική τυπολατρία των υπευθύνων κ.τ.λ. Οι οποίοι «υπεύθυνοι» τώρα, φυσικά, κατηγορούν ο ένας τον άλλον. Μέχρι και κάποιοι γιατροί επιστρατεύτηκαν για να πουν ότι έτσι και αλλιώς το παιδί θα πέθαινε!! Πάντως τα λεφτά που είχαν μαζευτεί δεν θα πήγαιναν χαμένα, αφού αρχικά τα διεκδίκησε το κράτος για να καλυφθεί το «δημόσιο χρέος»!! **Τελικά κανένας δεν έφταιγε. Απλά, όπως είπε η κυρία Σπυράκη, δεν ήταν γνωστό!! Ας περίμενε λίγο ο μικρός πριν πεθάνει! Τι βιασύνη ήταν αυτή!!!**

☼ Ένας «επικίνδυνος ρουμάνος κακοποιός», σύμφωνα με τα ΜΜΕ χτύπησε το μπάτσο που τον συνόδευε και απέδρασε! Βέβαια μετά μαθεύτηκε ότι ο «κακοποιός» απλά το έβαλε στα πόδια την ώρα που ο μπάτσος προσπαθούσε να φωνάξει ...ταξί!! Όπως επίσης ότι ο «επικίνδυνος εγκληματίας» απλά δεν είχε χαρτιά παραμονής, άσε που ο...μαφιόζος συνελήφθη λίγο αργότερα στο σπίτι...της φίλης του!! **Ε, και; Οι τρομοέμποροι έπιασαν ακροαματικότητες, οι νοικοκυραίοι ξανατρομοκρατήθηκαν, οι μπάτσοι φάνηκαν αποτελεσματικοί!! Ουδέν νεώτερον από το δυτικό μέτωπο!!**

☼ Το λατομείο ΛΕΦΑ στα Μάρμαρα συνεχίζει να λειτουργεί, παρά τις αντιδράσεις των κατοίκων. Το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν δίνει άδεια, καθώς η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν έχει ανανεώσει τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. **Τίποτα το περίεργο δηλαδή, στη νομαρχία μασουλάνε ακόμα ενώ τα μπάζα θα πνίξουν τους κατοίκους. Don't worry, business as usual!!**

☼ Ένας молδαβός εργάτης, ο Γ. Τσαμπούκ πέθανε (=δολοφονήθηκε) από ηλεκτροπληξία την ώρα που εκτελούσε εργασίες καθαρισμού της γραμμής. Φυσικά και δεν είχε διακοπή η ηλεκτροδότηση για μερικούς «κωλοξένους»! Και όπως απάντησε και η διοίκηση του ΗΣΑΠ «ο εργάτης γλίστρησε και έπεσε στη ηλεκτροφόρο ράβδο»! **Ας πρόσεχε το γαϊδούρι, δηλαδή, που τους έβαλε σε μελάδες τους ανθρώπους!!**

☼ Άλλος ένας, έλληνας μεταλλεργάτης αυτή τη φορά, σκοτώθηκε σε πλοίο του Βαρδινογιάννη και άλλοι 4 τραυματίστηκαν εκτελώντας εργασίες αντικατάστασης των σωληνώσεων στις δεξαμενές φορτίου του τάνκερ. Τέτοιου είδους εργασίες κανονικά γίνονται ή στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, ή σε οργανωμένο ναυπηγείο, αλλά επειδή τα

αφεντικά βιαζότανε, η δουλειά (βάλτε τόνο κατά βούληση) έγινε στη θαλάσσια περιοχή των διωλιστηρίων. **Μάλλον πρόκειται για οργανωμένο σχέδιο των εργατών να δυσφημήσουν τη συμπαθή τάξη των αφεντικών. Η προβοκάτσια δε θα περάσει!!**

☛ Την ίδια μέρα πάντως που έγινε το «ατύχημα», η κυρία Μαριάννα Βαρδινογιάννη ήταν σε όλα τα κανάλια και έκανε δηλώσεις για το φιλανθρωπικό της έργο! Φυσικά και δεν την ενόχλησε κανείς δημοσιοκάφρος με ερωτήσεις για νεκρούς, τραυματίες και άλλα τέτοια δυσάρεστα πράγματα! Άλλωστε η είδηση ούτε καν αναφέρθηκε. **Άσε που το επίμαχο πλοίο είχε το όνομα της, και ως ευαίσθητη που είναι μπορεί να έβαζε τα κλάματα!!**

☛ Το πάρκο της πλατείας Πάργης, ενδέχεται να ξηλωθεί και να γίνει παρτέρι, επισήμως λόγω διαμαρτυριών των ηλικιωμένων της περιοχής, ανεπισήμως λόγω παραπόνων των καταστηματάρχων που φοβούνται μήπως οι πιτσιρικάδες που παίζουν μπάλα εκεί σπάσουν καμιά βιτρίνα. **Οι πιτσιρικάδες βλέπετε είναι πολύ μικροί για να ξέρουν πως σε μια κοινωνία που λειτουργεί με βάση το κέρδος ούτε «δημόσιοι χώροι» υπάρχουν, ούτε το παιχνίδι επιτρέπεται. Στο κάτω κάτω αν θέλουν τα παιδιά να παίζουν μπορούν να πάρουν τη μπάλα τους και να πάνε προς τα Ζαγόρια για να μην ενοχλούν. Αμάν πια!!!!**

☛ Και πολύ καλοί είναι οι ενήλικες με τους πιτσιρικάδες! Αν τυχόν μάθει η κυρία Τζάλλα, ότι έχουν γράψει με σπρέι «δεν θα γίνει» πάνω στα παγκάκια, θα τους συμπεριλάβει σε αυτούς που ρυπαίνουν την πόλη και θα αρχίσει να τους κατακεραυνώνει μέσα από τις στήλες του Ηπειρωτικού Αγώνα!! **Τσάκισε τα από μικρά, σκότωσε τα από παιδιά, που λέει και ο Ιάπωνας συγγραφέας Κενζαμπούρο Όε!!!**

☛ Ο θανατοποινίτης Mumia Abu Jamal, φυλακισμένος από το 1982 για το φόνο ενός αστυνομικού, που ποτέ δε διέπραξε, αιτήθηκε την απομάκρυνση ενός από τους δικηγόρους του. Ο λόγος; Ο καλός αυτός δικηγόρος διαπραγματεύεται την έκδοση ενός βιβλίου του, που θα περιλαμβάνει διηγήσεις του Jamal, διηγήσεις που ο ίδιος δεν επιθυμεί να δημοσιοποιηθούν. **Αφού το κράτος θέλει το Jamal νεκρό με κάθε τρόπο, γιατί να μη βγάλει κάνα φράγκο και ο δικηγόρος. Ο θάνατος σου, τα κέρδη μου!!**

☛ 87χρονος ζητούσε απεγνωσμένα σύντροφο και για αυτό το λόγο ήταν διατεθειμένος να δώσει μέχρι και 2.300.000, προκειμένου να αποκτήσει το ταίρι του. Φυσικά κάποια τσακάλια φρόντισαν να του φαν τα φράγκα. **Άντρας, μεγάλος, μόνος ψάχνει. Τη γυναίκα ή τα λεφτά του;;**

☛ Και ο κύριος Ευθυμίου επισκέφτηκε τα Γιάννενα. Πήγε και στη φοιτητική λέσχη, όπου «έφαγε» (=έβαλε το κουτάλι του στο πιάτο), με τις κάμερες να τον αποθανατίζουν! **Λαϊκισμός- δηλητηρίαση σημειώσατε 1 (ή μήπως τελικά x;)!**

Αντιεξουσιαστές/Αντιεξουσιάστριες Ιωαννίνων

ΤΡΟΜΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΠΟΛΗ

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία από τα Μ.Μ.Ε. για το νέο «τρομονόμο» που ετοιμάζει το κράτος. «Προοδευτικού» και «συντηρητικού» διασταυρώνουν τα ξίφη τους σε μια προσπάθεια να μας πείσουν είτε ότι ο νόμος αυτός είναι πολύ αυστηρός, είτε ότι δεν είναι αρκετά! Ακόμα και για το τι τελικά θα περιέχει αυτός ο νόμος γίνεται διαμάχη! «... Το μόνο που επιτρέπεται στο θεατή είναι να αγνοεί τα πάντα, να μην αξίζει τίποτα. Εκείνος που πάντα κοιτάζει, προκειμένου να μάθει τι πρόκειται να συμβεί, δε θα αντιδράσει ποτέ: έτσι ακριβώς πρέπει να είναι ο θεατής.» (Γκύ Ντεμπόρ, Σχόλια πάνω στη κοινωνία του θεάματος) Γιατί τελικά εκεί βρίσκεται η ουσία του ζητήματος, οι μάζες-θεατές πρέπει φυσικά να «ενημερώνονται», με τρόπο όμως τέτοιο που να τους «αποδεικνύει» ότι το θέμα δεν τους αφορά!

«...ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟΣ ΝΟΜΟΣ: Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.» (Μαρξ)

Ο νέος νόμος, υπονοούν όλοι, αφορά μόνο τους «τρομοκράτες». Ας δούμε κάποια από τα σημεία του και ποιους «τρομοκράτες» αυτά αφορούν: Αίρεται το απόρρητο σε όλες τις μορφές τηλεπικοινωνίας και στα γράμματα, επιτρέπεται η πρόσβαση σε προσωπικά δεδομένα που κατέχουν δημόσιες υπηρεσίες (ΔΕΗ, εφορία, κτλ), επιτρέπεται η παγίδευση σπιτιών «υπόπτων» με κοριοίς και κάμερες, θα είναι υποχρεωτική η εξέταση του DNA των «υπόπτων», και θα ποινικοποιηθούν οι «προπαρασκευαστικές πράξεις» (;;;)!!! Αυτό που εμείς θέλουμε να ρωτήσουμε, είναι ποιοι είναι αυτοί που εξαιρούνται από αυτά τα μέτρα, ποιοι δηλαδή δεν είναι ύποπτοι; Και κυρίως γιατί όλα αυτά, έτσι ξαφνικά; Νιώθει το κράτος απειλούμενο και γιατί;

2004 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΥΞΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΗΣΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ!

Είναι τουλάχιστον αφελές να πιστεύουμε ότι όλα αυτά γίνονται εξαιτίας της απόπειρας κατά του Μιχαολιάκου, που ούτως ή άλλως δεν ανέλαβε καμία οργάνωση. Ο λόγος που το κράτος θέλει να δυναμώσει το οπλοστάσιό του είναι απλούστατα **οι ολυμπιακοί αγώνες του 2004**. Πρόκειται για την πιο κερδοφόρα επιχείρηση που έχει αναλάβει ποτέ το ελληνικό κεφάλαιο, και θέλει να είναι σίγουρη η επιτυχία της. Μιλάμε για γιγαντιαίες επενδύσεις και ακόμα πιο γιγαντιαία προσδοκώμενα κέρδη! Κατά συνέπεια όλες οι αντιτιθέμενες προσπάθειες, από την απλή προκήρυξη και τις πορείες μέχρι τις πιο δυναμικές ενέργειες, πρέπει να βαφτιστούν τρομοκρατικές και να αντιμετωπιστούν αναλόγως. Πράγμα που πρακτικά σημαίνει ότι πέρα από τους «συνήθεις υπόπτους», τρομοκράτες θα βαφτίζονται ακόμα και αυτοί που δεν θα θελήσουν να ανεχθούν την καταστροφή του ζωτικού τους χώρου στο όνομα της ανάπτυξης. Και αν σας φαίνεται υπερβολικό αυτό, θυμηθείτε την περίπτωση των κατοίκων της Ολυμπιάδας Χαλκιδικής, που επειδή αντιστάθηκαν στα σχέδια της πολυεθνικής TVX Gold, χαρακτηρίστηκαν τρομοκράτες, τόσο από τη πολυεθνική όσο και από το κράτος. Και επιμένουν τόσο τα ντόπια αφεντικά στην καταδίκη των όποιων «τρομοκρατών» που τα αρμόδια δικαστήρια θα αποτελούνται μόνο από επαγγελματίες δικαστές και όχι από ενόρκους. Οι πανηγυρικές αθωώσεις του Μπαλάφα, του Σκυφτούλη και όλων των άλλων «τρομοκρατών» δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να επαναληφθούν. Το κράτος χρειάζεται «ενόχους» και θα τους βρει πάση θυσία!!

Η «ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ» ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ «ΙΔΙΩΝΥΜΟ»!

Όταν ένας υπουργός δηλώνει ότι οι ολυμπιακοί αγώνες είναι η «νέα μεγάλη εθνική ιδέα», έχουμε σίγουρα πολλούς λόγους να ανησυχούμε. Όταν ένας άλλος προτείνει ένα τέτοιο νομοσχέδιο και η «αντιπολίτευση» συναινεί απόλυτα, τότε η ανησυχία δεν είναι αρκετή!! Είναι προφανές πλέον ότι σύσσωμα τα αφεντικά έχουν πάρα πολλά να κερδίσουν, άρα εμείς έχουμε πάρα πολλά να χάσουμε!! Πόσο μάλλον όταν στο νομοσχέδιο αυτό αρχικά αναφέρεται ότι: «επεκτείνονται οι έρευνες με μπλόκα και λεπτομερής ελέγχους σε αυτοκίνητα και κτίρια, θα αναρτούνται φωτογραφίες, ίσως και σκίτσα, ατόμων που οι αρχές θεωρούν ύποπτα σε τράπεζες και άλλους δημόσιους χώρους, θα επιτρέπεται ο αποκλεισμός ολόκληρων περιοχών μέσα στις οποίες υπάρχουν πληροφορίες ότι μπορεί να κινούνται ύποπτα άτομα και θα γίνονται δεκτές οι ενοχοποιητικές μαρτυρίες αστυνομικών χωρίς να χρειάζεται να αποκαλύπτουν τις πηγές τους (εκ πληροφοριών, που λέγανε και στη χούντα)», (πλάκα-πλάκα μόνο εμείς βρίσκουμε ομοιότητα μεταξύ της παραπάνω φράσης και του «... Το εγκόλπιο καθιστούσε απολύτως σαφές ότι: «αποκλειόταν η κατ' αντιπαράσταση εξέταση των μαρτύρων, διότι όταν υπάρχει αντιπαράσταση δεν υπάρχει μυστικότητα και όταν δεν υπάρχει μυστικότητα δεν προκαλείται τρόμος και όταν δεν προκαλείται τρόμος δεν

παραδειγματίζεται αποτελεσματικά ο λαός»; (Εγκόλπιο του καλού ιεροεξεταστή, Ιστορικά, ένθετο της Ελευθεροτυπίας, 1/2/2001) πράγμα που λίγες μέρες μετά διαψεύδεται άρον-άρον! Αρκεί να θυμηθούμε ότι ο προηγούμενος «τρομονόμος», αυτός της ΝΔ, αρχικά ήταν εξίσου «ανώδυνος»(;;) αλλά στη συνέχεια με συνεχή νομοθετικά διατάγματα έγινε το τέρας που όλοι ξέρουμε!! Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι και τώρα το ίδιο ακριβώς θα συμβεί! Τα πιο «ακραία»κομμάτια του νόμου δεν πρόκειται να δοθούν στη δημοσιότητα από την αρχή, για να μη προκληθούν έντονες αντιδράσεις.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η (ουσ.): η επιβολή, η επικράτηση με το τρόμο / η χρήση τρομοκρατικών μεθόδων, βίας και φόνων / μέθοδος, τρόπος διακυβέρνησης ενός κράτους με τρομοκρατικές μεθόδους (λεξικό Πελεκάνος)

Ένας τέτοιος νόμος σαν στόχο έχει μόνο ένα πράγμα, να τρομοκρατήσει το πληθυσμό, ώστε αυτός να νιώσει ανίκανος να αντιταχθεί στις επιλογές των αφεντικών. Πόσο μάλλον αν αυτές οι επιλογές είναι τόσο κομβικής σημασίας για τους εξουσιαστές, όσο είναι τώρα. Η τρομοκρατία είναι απλά ένα άλλοθι, και μάλιστα ένα κακοφτιαγμένο άλλοθι: «Αυτή η τόσο τέλεια δημοκρατία κατασκευάζει η ίδια τον μυστηριώδη εχθρό της, την τρομοκρατία. Στη πραγματικότητα, προτιμάει να κριθεί σε σχέση με τους εχθρούς της παρά με σε σχέση με τα αποτελέσματα της. Η ιστορία της τρομοκρατίας είναι γραμμένη από το Κράτος. Επομένως είναι διδακτική. Οι πληθυσμοί- θεατές δεν είναι βέβαιοι σε θέση να ξέρουν τα πάντα για τη τρομοκρατία, αλλά πάντοτε ξέρουν αρκετά ώστε να πεισθούν ότι, σε σχέση με τη τρομοκρατία, όλα τα άλλα θα πρέπει να τους φαίνονται μάλλον αποδεκτά, ή εν πάση περιπτώσει πιο εύλογα και πιο δημοκρατικά» (Γκύ Ντεμπόρ, Σχόλια πάνω στη κοινωνία του θεάματος). Μεταξύ ενός «σκληρού τρομονόμου» και μιας πιο «ελαστικής» πολιτικής δεν έχουμε να επιλέξουμε τίποτα. Η πραγματική τρομοκρατία είναι η όξυνση της καταστολής, η καλλιέργεια του χαφιεδισμού ως κοινωνικής αξίας, η αστυνομοκρατία, η «εργασιακή ειρήνη» που προσπαθούν να επιβάλλουν οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, οι εθνικιστικές κορώνες για νέα μεγάλη ιδέα και η προσπάθεια εκφασισμού ολόκληρης της κοινωνίας! Οι μοναδικοί τρομοκράτες είναι αυτοί που βρίσκονται στις «υπεύθυνες θέσεις» και μας θεωρούν απλά πιόνια στο παιχνίδι της αύξησης των κερδών τους!!

ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΑΠΛΟΧΕΡΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ

ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΜΕ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ «ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ»

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/3 7:30 Μ.Μ. ΣΙΝΕΜΑ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ

Αντιεξουσιαστές/Αντιεξουσιάστριες Ιωαννίνων

Ανθρωπισμός ή Βαρβαρότητα

Η σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης δεν στηρίζεται μόνο σε οικονομικούς δείκτες αλλά και σε κάποιες «αξίες» που τη συνοδεύουν. Δεν υπάρχει παγκοσμιοποίηση χωρίς ελεύθερη αγορά, διεθνείς κανονισμούς, κοινοβουλευτική δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα, οικολογία και ανθρωπισμό. Όλες αυτές οι όμορφες έννοιες που συμπληρώνουν την οικονομία της αγοράς, είναι αναγκαίες για να ελαφρύνουν τη βαρβαρότητα του συστήματος και να δώσουν στους πολλούς μια πλαστή πραγματικότητα καλύτερης ζωής.

Δεν θα ασχοληθούμε με όλες τις παραπάνω έννοιες παρά μόνο με αυτή του **ανθρωπισμού**. Για πολλούς η παγκοσμιοποιημένη έννοια του ανθρωπισμού έδειξε τον εγκληματικό της χαρακτήρα με τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας, που έγιναν για ανθρωπιστικούς λόγους. Το ίδιο πρόσωπο όμως μπορούμε να το δούμε και καθημερινά.

Υπάρχει το πρόβλημα του λοιμού που έχει δημιουργήσει η λήστευση των υποανάπτυκτων χωρών από τις ανεπτυγμένες. Για ανθρωπιστικούς λόγους, χρειάζονται τα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα που θα αυξήσουν τη παραγωγή για να ταϊστούν όλοι.

Υπάρχει το πρόβλημα της φτώχειας στα Βαλκάνια που δημιούργησε ο υπαρκτός και κρατικός κομμουνισμός. Για ανθρωπιστικούς λόγους ,το Ελληνικό (κυρίως) κεφάλαιο θα κάνει επενδύσεις στη περιοχή και θα τους δώσει δουλειά.

Υπάρχει το πρόβλημα των παιδιών των φαναριών που δημιουργήθηκε με την εκμετάλλευση και τον αποκλεισμό των μεταναστών. Για ανθρωπιστικούς λόγους ,θα τα κλείσουμε σε ιδρύματα «Για το παιδί και την οικογένεια».

Υπάρχει το πρόβλημα της ανεργίας μέσα από την οικονομία της αγοράς. Για ανθρωπιστικούς λόγους ,η εκκλησία θα μοιράσει συσσίτια στους φτωχούς.

Υπάρχει το πρόβλημα του υπερπληθυσμού των φυλακών μέσα από μια αυταρχική δικαιοσύνη. Για ανθρωπιστικούς λόγους, θα χτίσουμε καινούρια και περισσότερα κελιά.

Ανθρωπισμός δεν είναι το δικαίωμα των σύγχρονων βαρβάρων (κεφαλαίου, κράτους, εκκλησίας, διεθνών οργανισμών) να φροντίζουν να μετριάσουν τα προβλήματα που οι ίδιοι δημιούργησαν.

Ανθρωπισμός είναι να ενδιαφέρεσαι και να πολεμάς να αποβάλει η ανθρωπότητα ό,τι πιο εγκληματικό και αντικοινωνικό έχει να αντιμετωπίσει. Την ιδιοκτησία και τους νόμους της.

Δεν νοιάζεσαι για τους Μεξικάνους αντάρτες ή για τα παιδιά του Σουδάν επειδή έχουν μεγάλο πολιτισμό, ωραία τραγούδια ή γιατί είναι κρίμα. Νοιάζεσαι και στέκεσαι αλληλέγγυος σε αυτούς, γιατί βιώνεις και εσύ στη χώρα που ζεις παρόμοια καταπίεση, φόβο, πείνα και μιζέρια με αυτούς. Και ξέρεις ότι ο αγώνας αυτών όπως και ο δικός σου έχουν τον ίδιο στόχο...

ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

**«ΔΕΝ ΕΧΩ ΝΑ ΔΙΑΘΕΣΩ ΑΛΛΟ ΠΑΡΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ
ΔΕΝ ΕΧΩ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΩ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΜΟΥ»**

Χριστόφορος Μαρίνος

Στις 23 Ιουλίου συμπληρώνονται 4 χρόνια από τη δολοφονία του Χριστόφορου Μαρίνου στο πλοίο Πήγασος. Το κράτος έκλεινε με αυτό τον τρόπο τους πολλούς λογαριασμούς που είχε μαζί του. Αυτό το κείμενο δεν είναι ούτε επικήδειος, ούτε προσπάθεια ηρωοποίησης. Ο μόνος σκοπός του είναι η διατήρηση της μνήμης, της μνήμης που μάχεται να επιβιώσει μέσα στο βούρκο της λήθης και της λασπολογίας που προσπαθούν να επιβάλουν τα κάθε είδους τα κρατικά καθάρματα.

Η περίπτωση του Μαρίνου δεν ήταν η μοναδική στη μεταπολίτευση. Ανάλογες ήταν οι δολοφονίες του γιατρού Τσιρώνη στο σπίτι του από τα ΕΚΑΜ, η δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα. Εκεί που διαφοροποιείται αρκετά η περίπτωση του Χριστόφορου είναι στη χρονική συγκυρία. Η «εκσυγχρονιστική» επίθεση του κράτους βρισκόταν ήδη σε εξέλιξη, κυρίως μέσω της όξυνσης της καταστολής σε υπερεθνικό επίπεδο. Η συνθήκη Σένγκεν είχε ήδη αρχίσει άτυπα να εφαρμόζεται, ενώ ταυτόχρονα το Ιταλικό κράτος εξαπέλυε μια συνδυασμένη, και πρωτοπόρα στην Ευρώπη, μαζική επίθεση κατά των αναρχικών. Επίθεση που μεταφράστηκε σε πολλές «αυτοκτονίες», ανάλογες με αυτή του Χριστόφορου και «ανακάλυψη» τρομοκρατικών οργανώσεων. Εντύπωση προκαλεί και το ότι οι δραστηριότητες του «ελληνικού» αναρχικού χώρου εκείνη τη περίοδο, μετά τις μαζικές συλλήψεις του '95, δεν παρουσιάζουν καμία έξαρση, αντίθετα ήταν μάλλον «μουδιασμένες». Μούδιασμα που φάνηκε κυρίως μετά τη δολοφονία του Χριστόφορου. Δεν έχουμε τη διάθεση να αναλύσουμε αυτό το «μετά». Τα σενάρια συνωμοσιολογίας, με ρινίσματα ψυχιατρικής κάποιοι τα ξεκίνησαν, κάποιοι τα πίστεψαν και κάποιοι άλλοι όχι. Εμείς δεν θα κάνουμε αστυνομική έρευνα. Ξερά όμως θα πούμε ότι οι αδυναμίες του «χώρου» να απαντάει στις προκλήσεις του κράτους και ειδικά στις ακραίες φάνηκαν σε όλο τους το μεγαλείο.

Στο ερώτημα «γιατί το Μαρίνο» θα απαντήσουμε με εικασίες. Μάλλον το κράτος ήθελε να «ξεμπερδεύει» με τους «σκληρούς» και ο Μαρίνος δεν ήταν από αυτούς που θα σπάγανε.

Είχε ήδη περάσει από εξαντλητικές απεργίες πείνας, είχε μείνει για πολύ καιρό στις φυλακές, μέχρι και εικονική εκτέλεση του είχανε κάνει και δεν έσπασε. Το κράτος ήθελε να δώσει μήνυμα παντοδυναμίας και η δολοφονία ενός γνωστού σε όλους αγωνιστή ήταν η καλύτερη επίδειξη δύναμης.

Λεγόταν τότε ότι αυτή η δολοφονία ήταν το σαφές προμήνυμα του τι θα ακολουθούσε. Και πράγματι σήμερα η όξυνση της κρατικής καταστολής, εθνικής και υπερεθνικής, είναι ολοφάνερη. Σήμερα το κράτος νοιώθει αρκετά δυνατό ώστε να ποινικοποιεί και να καταστέλλει ακόμα και συντεχνιακούς αγώνες με ρεφορμιστικά αιτήματα. Το συστηματικό φακέλωμα και ο εκφασισμός της κοινωνίας είναι πραγματικότητα. Το ελληνικό κράτος φαίνεται να κινείται προς το αμερικάνικο μοντέλο της «μηδενικής ανοχής» και ο πρώτος στόχος του είναι οι μετανάστες. Οι συνεχείς δολοφονίες και τα φασιστικά πογκρόμ εναντίον τους είναι μόνο η αρχή. Κάθε επικίνδυνος και διαφορετικός χώρος θα μπαίνει στο στόχαστρο και η αντιμετώπισή του θα είναι ιδιαίτερα σκληρή. Να σημειώσουμε όμως ότι ο όρος «επικίνδυνος» στην εκσυγχρονιστική πραγματικότητα περιλαμβάνει τα πάντα, από το συνδικαλιστικό ρεφορμισμό μέχρι τις μορφές της άμεσης δράσης, τα πάντα πρέπει να συντριβούν.

Ο Χριστόφορος δεν ήταν το τέλος μιας εποχής. Ήταν η αρχή μιας άλλης. Και αν αυτό που μας ενδιαφέρει δεν είναι η συμπλήρωση μαρτυρολογίων αγίων, αλλά η ενεργός αντίσταση στη κρατική βαρβαρότητα, η διατήρηση της μνήμης είναι απαραίτητη. Όχι για τη δημιουργία θλίψης, αλλά για τη δημιουργία της συνειδητής οργής. **«Σε τούτη τη περιοχή δεν ταξιδεύει κανείς με ασφάλεια. Και αν έχεις μυαλό, να προσέχεις δίπλα. Σε σαγηνεύουν και σε αγαπούν ώσπου να σε κατασπαράζουν»**- Νίτσε

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

**Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΑ ΟΠΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΟΡΓΗ
ΜΑΣ**

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΣΤΑΘΗΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

(ή αλλιώς)

SOMEWHERE IN THE CIRCLE THERE'S ME AND YOU WHAT ARE PREPARED TO DO?

(chumbawamba)

“...what am I doing here
watching the girls go by
spending money on...

NITE CLUB”

Πανομοιότυπες καφετέριες στο μώλο, σκυλόμπαρα, clubs της κακιάς συμφοράς (μερικά από τα οποία λειτουργούν και ως clubs- κατηχητικά των φοιτητικών παρατάξεων- πχ ΔΑΠ- MILLENIUM), bar που προσπαθούν να μας πείσουν πως τα χιτάκια του συρμού που ανακυκλώνονται κάθε βράδυ στα ηχεία τους, αποτελούν εναλλακτικές μουσικές προτάσεις... Αυτό είναι σε λίγες γραμμές το τοπίο της διασκέδασης στα Γιάννινα (και παρόμοιο είναι σε κάθε πόλη που 'θέλει να σέβεται τον εαυτό της'). Σε κάποιους από τους παραπάνω χώρους έχουμε συρθεί κατά διαστήματα οι περισσότεροι από εμάς. Ποια είναι όμως η συνταγή ενός επιτυχημένου bar ή club; Εδώ τα πράγματα είναι πολύ απλά όπως μπορείτε να δείτε και παρακάτω.

Υλικά:

2 (ή έστω 1) 'φουσκωτοί' ή 'μπράβοι' ή 'σεκιουριτάδες'
1 μεγάλος κακόγουστος χώρος
1 πρωτότυπο (πάντα) όνομα πχ Millennium, Μονοπώλιο κτλ
30 cd's (και πολλά είναι!) για να εναλλάσσονται στα πλατώ (κατά προτίμηση συλλογές ή greatest hits)
1 καλογυμνασμένος και με μοδάτο ντύσιμο dj
2 σερβιτόρες/οι και 2 barmen/barwomen (καλλίγραμμοι εννοείται)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (καμία σχέση με το Σάββατο):

Παίρνετε τους φουσκωτούς και τους στήνετε στην είσοδο του μαγαζιού σας, αφού τους έχετε υποβάλλει πρώτα στα δυο απαραίτητα τεστ: δύναμης και ταχύτητας. Το δεύτερο τεστ έχει ιδιαίτερη σημασία: όσο πιο γρήγορα αρπάζουν τα λεφτά που απαιτούνται για την είσοδο από τα θύματα (ε, τους πελάτες) τόσο το καλλίτερο (μην τυχόν και προλάβει κάποιος και ανοίξει την πόρτα, δει την κατάσταση που επικρατεί μέσα και γυρίσει να φύγει, δυστυχώς συμβαίνει και αυτό καμιά φορά).

Δίνετε εντολή στο dj να έχει μονίμως την ένταση στη διαπασών (η επικοινωνία μεταξύ των πελατών πρέπει να είναι σχεδόν αδύνατη) και στις σερβιτόρες (οι σερβιτόροι χρησιμοποιούνται σπανιότερα, εξάλλου σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία προέχει η ανδρική ικανοποίηση) να χαμογελούν σε κάθε πελάτη. Όπως ξέρετε το χαμόγελο μπορεί να ανεβάσει το τη διάθεση των πελατών, εξάλλου το έχετε δει να πιάνει ως μέθοδος κάποιων φτωχών κυρίων που δουλεύουν σε κάποιον άλλο χώρο 'διασκέδασης' που μάλλον έχετε επισκεφθεί όταν ήσασταν μικροί (πως τον λέγανε; πως τον λέγανε; -α, ναι τσίρκο! Καμιά σχέση φυσικά με το δικό σας μαγαζί.)

Αν δεν φανήκατε τόσο ανόητοι ώστε να ξεχάσατε να αυξήσετε τις τιμές των ποτών (όποιος θέλει να τη βγάλει φθηνά, μπορεί να μείνει σπίτι), τότε θα πετύχατε τη συνταγή. Α, και μην ξεχάσετε: το είδος της μουσικής δεν παίζει κανένα ρόλο. Μπορείτε άνετα να μετατρέψετε το «ροκ» σπίτι σας σε «κόλαση»!

Μπορεί όλα αυτά να φαίνονται υπερβολικά, αλλά μήπως τελικά η πραγματικότητα Δε χαρακτηρίζεται πάντα από την υπερβολή; Το ζήτημα είναι πως μπορούμε να ανατρέψουμε- όσοι θέλουμε- αυτή την πραγματικότητα. Το ότι μπορούμε να την

ανατρέψουμε είναι ΔΕΔΟΜΕΝΟ, το θέμα είναι το πώς. Αυτό το 'πώς', λοιπόν, υπάρχει μέσα στη δική μας αντίληψη της διασκέδασης, μιας διασκέδασης που δεν ταυτίζεται με το «ξόδεμα» ή την «εκτόνωση», αλλά με τη γιορτή (άλλη μια έννοια που έχει αλωθεί απ' την κοινοτυπία και το εμπόριο) Μιας διασκέδασης έξω από τη λογική του «εσύ πληρώνεις, εγώ θα σε κάνω να περάσεις καλά», πλήρως αποδεσμευμένης από το εμπόριο. Μιας κατάστασης, όπου θα κυριαρχούν η επικοινωνία (με ή χωρίς λόγια), η δημιουργία, το παιχνίδι (γιατί η παιδικότητα δεν έχει καμία σχέση με το χρήμα που καθορίζει τη διασκέδαση των «μεγάλων»). Τα παιδιά ξέρουν να τη «βρίσκουν» και αλλιώς, η μουσική. Φυσικά δε διαβάζετε κανέναν «Οδηγό διασκέδασης», ούτε χωράνε σε αυτή τη περίπτωση συνταγές ή υποδείξεις. Πέρα από την εμπορευματοποίηση (κι έτσι διαστρέβλωση και αυτοκατάργηση) της διασκέδασης, μια βασική έλλειψή της είναι αυτή της φαντασίας. Αν αναζητούσαμε συνεπώς μέσα σε αυτό το κείμενο το μοντέλο της «σωστής» διασκέδασης, θα στερούσαμε την απενεργοποίηση της φαντασίας μας/σας. Άρα επιστρέφουμε ξανά στο «πώς». Ίσως στο πως μπορούμε να μεταφέρουμε το κλίμα της συντροφικότητας που αισθανόμαστε όταν συνευρισκόμαστε με συγκεκριμένα (σε πρώτο στάδιο) άτομα και σε άλλους χώρους πέρα από τα σπίτια όπου ζούμε, χώρους που θα δημιουργούμε ή θα οικειοποιούμαστε και στους οποίους θα νοιώθουμε απελευθερωμένοι. Για παράδειγμα μπορούμε να διεκδικήσουμε και να ξαναζωντανέψουμε κάτι που ανήκει σε όλους, έναν δημόσιο χώρο (έναν πεζόδρομο, ένα πάρκο, μια πλατεία ακόμη και έναν κανονικό δρόμο.) Απλά πραγματάκια δηλαδή που θεωρούνταν αυτονόητα όταν ήμασταν παιδιά.

Αν το να είσαι μεγάλος και να περνάς καλά σημαίνει το να μαντρώνεσαι σε ένα club και να σκορπάς λεφτά, προτιμούμε να παραμείνουμε παιδιά και να τη 'βρίσκουμε' και εμείς αλλιώς.

“I wont dance in a club like this
all the girls are sucks
and the beer tastes just like piss”
(Nite Club- THE SPECIALS)

ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΑΠ' ΤΟΥΣ
ΝΤΑΒΑΤΖΗΔΕΣ ΤΗΣ

ή

ΟΤΑΝ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΜΠΥΡΑ ΞΕΡΟΥΜΕ
ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΤΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

ΚΑΤΑΣΤΡΑΜΜΕΝΗ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ

Είναι ένα ποδήλατο
Ένας άνδρας είναι πάνω στο ποδήλατο
Το ποδήλατο δεν έχει φρένα
Ο άνδρας δεν το ξέρει
Είναι ένας δρόμος σε ένα καταπράσινο λόφο
Το ποδήλατο και ο άνδρας τον ακολουθούν
Ο δρόμος δεν έχει τέλος
Ο άνδρας και το ποδήλατο δεν το ξέρουν
Είναι ένα τριαντάφυλλο πάνω στο δρόμο
Στον άνδρα αρέσουν τα τριαντάφυλλα,
Αλλά δεν έχει οικογένεια, φίλους ή γυναίκα
για να το προσφέρει
Ένα πουλί πετάει και αρπάζει το τριαντάφυλλο
Είναι ένα ερωτευμένο πουλί
Ο άνδρας καταλαβαίνει
Συνεχίζει τη βόλτα του
Κίτρινο Πράσινο Μπλε
Ήλιος Γρασίδι Ουρανός
Ο άνδρας μπορεί να δει περισσότερα από αυτά
Περισσότερα από την απλή πραγματικότητα
Δεν έχει υποχρεώσεις
Βρίσκεται πέρα από το χρόνο
Το ποδήλατο πηγαίνει αργά
Η ταχύτητα είναι περιττή
Βρέχει
Μέσα στο μυαλό του άνδρα
Μια βροχή από σκέψεις

Ο δρόμος δε χρειάζεται κάποιο τέλος
Το ποδήλατο δεν χρειάζεται φρένα
Ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να ξέρει
Ξέρει όλα όσα χρειάζεται
Μα βέβαια δεν έχει ανάγκες
Είναι απλά ένας νεκρός άνδρας...

ΧΑΣΙΣΙ ΗΠΙΕ ΚΙ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΕΦΤΙΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ...

Κοινό στοιχείο κάθε κοινωνίας αστικής και μη, αποτελεί μια τουλάχιστον, ομάδα «περιθωρίου», μια ομάδα «απόκληρων». Η ύπαρξη των «διαφορετικών» είναι απαραίτητη προκειμένου να λειτουργεί εύρυθμα η υπόλοιπη κοινωνία και ο κοινωνικός τους αποκλεισμός συντελείται με όρους που θέτει η κρατούσα κοινωνική τάξη.

Το κοινωνικό περιθώριο λειτουργεί πάντα ως φόβητρο. Η πιθανότητα κοινωνικού αποκλεισμού καταφέρει να «νουθετεί» τους ανθρώπους. Έτσι έχουμε πολίτες πειθήνια όργανα, πολίτες- πρόβατα έτοιμους να υπακούσουν στα προστάγματα των «μεγάλων» προκειμένου να μην καταλήξουν με τους «άλλους». Όποιος δεν υπακούσει τίθεται στο περιθώριο και υφίσταται διακρίσεις και διώξεις. Κάθε τι νέο αντιμετωπίζεται με φόβο και προκατάληψη, αφού η εξουσία θέλει όλους τους πολίτες ίδιους.

Χαρακτηριστική τέτοια περίπτωση είναι αυτή των μικρασιατών προσφύγων. Μετά την ιμπεριαλιστική ελληνική κίνηση της μικρασιατικής εκστρατείας και την κατάληψή της (αύξηση του εθνικιστικού πνεύματος και στις δύο πλευρές, βιαιοπραγίες, ξεριζωμός ελλήνων και τούρκων από τις εστίες τους που επί πολλά χρόνια ζούσαν) το ελληνικό κράτος ήταν υποχρεωμένο, όσο και αν δεν το ήθελε, να φροντίσει για την ένταξη των προσφύγων. Οι πρόσφυγες όπως ήταν φυσικό, έφεραν μαζί τους τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις τους, που αποτελούσαν κάτι πρωτόγνωρο για την ελληνική κοινωνία. Έτσι αμέσως περιθωριοποιήθηκαν. Η περιθωριοποίηση όμως αυτή αφορούσε μόνο την εργατική τάξη και όχι τους αστούς, οι οποίοι έφεραν μαζί τους άφθονο χρήμα και μάλιστα συντέλεσαν στη βιομηχανοποίηση της χώρας. Οι πρόσφυγες, όπως ήταν φυσικό, έφεραν μαζί τους τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις τους, που αποτελούσαν κάτι πρωτόγνωρο για την ελληνική κοινωνία. Έτσι αμέσως περιθωριοποιήθηκαν. Η περιθωριοποίηση όμως αυτή αφορούσε μόνο την εργατική τάξη και όχι τους αστούς, οι οποίοι έφεραν μαζί τους άφθονο χρήμα και μάλιστα συντέλεσαν στην βιομηχανοποίηση της χώρας. Οι εργάτες έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης, αφού αναγκάζονταν να εργαστούν με πενιχρές απολαβές έχοντας συνέχεια το φόβο της αστυνομίας- κάτι σαν τους αλβανούς. Οι πρόσφυγες, μέσα από τέτοιες διώξεις, το μόνο που μπορούσαν να κάνουν ήταν να ελπίζουν και να θυμούνται το παρελθόν τους μέσα από τα έθιμα τους και κυρίως μέσα από τα τραγούδια τους και τη μουσική τους, το ρεμπέτικο.

Το ρεμπέτικο σαν προέλευση έχει τα σμυρναίικα τραγούδια, με την προσθήκη του μπαγλαμά και του μπουζουκιού, που έγινε στην Ελλάδα. Η χαμηλή εκτίμηση που έτρεφαν οι Έλληνες για τους ρεμπέτες φαίνεται καταρχήν από τα όνομα. Η λέξη ρεμπέτης, πιθανόν σλαβική που χρησιμοποιείται και από τους Τούρκους, κατ' ουσία δηλώνει τον αλήτη, τον μάγκα, τον τύπο που συνεχώς αλλάζει τόπο, τον καιροσκόπο. Από το όνομα λοιπόν και μόνο οι ρεμπέτες αντιμετωπίζονταν με κάποια καχυποψία. Επειδή τα σμυρναίικα ακούγονταν κυρίως στα καφέ- Αμάν (μαγαζιά με πόρνες) της Μικράς Ασίας, αυτομάτως συνδέθηκαν με τον υπόκοσμο.

Το περιεχόμενο του ρεμπέτικου τραγουδιού καλύπτει ένα ευρύ φάσμα της ζωής των προσφύγων. Έτσι μιλούν (σε μια γλώσσα που διανθίζεται από συμβολισμούς και ιδιογλωσσίες) για την καταστροφή και τον ξεριζωμό, όπως τον έζησαν αυτοί, με τραγούδια όπως το «κάηκε το Γαλαξίδι». Τα ρεμπέτικα επίσης περιέχουν και πολιτικό μήνυμα, όπως στο τραγούδι «Της αμύνης τα; Παιδιά», όπου επαινεί το Βενιζέλο και τους στρατηγούς για την απομάκρυνση του βασιλιά. Βέβαια οι πρόσφυγες θα γνωρίσουν διώξεις αργότερα με την επιστροφή του βασιλιά αλλά και από τους Βενιζελικούς όταν επέστρεψαν στην εξουσία γιατί τότε είχαν υιοθετήσει πιο «αριστερές» αντιλήψεις. Χαρακτηριστικό είναι το τραγούδι που εκφράζει τη δυσπιστία στους πολιτικούς «Όσοι γίνουν πρωθυπουργοί όλοι τους να πεθάνουν / τους κυνηγάει ο λαός απ' τα καλά που κάνουν .» Μιλούν επίσης για την αγάπη και τον πόνο, όπως στην «Αθηναΐσα». Για αυτό όμως που έγιναν πιο γνωστά τα ρεμπέτικα είναι γιατί περιέγραφαν σκηνές του περιθωρίου. Έτσι βρίσκουμε τραγούδια που παρουσιάζουν καβγάδες και φόνους, «σαν είσαι μάγκας και νταής», «ρε μάγκα το μαχαίρι σου», «κάτω στα λεμονάδικα». Μιλάνε άλλωστε για μια εποχή που κουτσαβάκηδες αποτελούσαν το φόβο και το τρόμο για όλους. Στο τραγούδι του τσαούση «είμαι πρεζάκιας» παρουσιάζεται όλη η κοινωνική προκατάληψη απέναντι στους ναρκομανείς που ζουν συχνά χωρίς σπίτι και φαγητό (κατάσταση όχι και διαφορετική από την σημερινή). Πασίγνωστα επίσης είναι και τα τραγούδια που σχετίζονται με ναρκωτικά. Οι πρόσφυγες έχουν ζήσει σε ένα περιβάλλον που τα ναρκωτικά δεν διώκονται. Ερχόμενοι στην Ελλάδα Έχουν να αντιμετωπίσουν τους μπάτσους που τους κυνηγούν, πέρα από όλα τα άλλα, και για αυτό το θέμα. Βέβαια είναι ελάχιστα γνωστό ότι μέχρι το 1911 ήταν ελεύθερη η χρήση και η καλλιέργεια του χασίς. Τότε απαγορεύτηκε η καλλιέργεια και στις αρχές του '30, αφού η εξουσία συμπορεύτηκε με τις κυρίαρχες

απόψεις σε Ευρώπη και Αμερική, που θεωρούσαν το χασίς ναρκωτικό και άκρως επικίνδυνο, η χρήση. Άρχισε τότε η εισαγωγή του από άλλες χώρες, κυρίως ανατολικές, και αυτό έδωσε τροφή για να γραφτούν τραγούδια όπως «Το βαπόρι απ' τη Περσία». Ο χώρος που κατεξοχήν διασκεδάζαν οι πρόσφυγες με τραγούδια, γυναίκες και ναρκωτικά ήταν ο τεκές. Μαγαζί παράνομο που οι ιδιοκτήτες του το μετέφεραν συχνά για το φόβο των μπάτσων και οι τσιλιαδόροι ήταν απαραίτητοι, υμνήθηκε συχνά από τους ρεμπέτες: «Όταν μπουκάρω στο τεκέ», «Στου Ζαμπίκου το τεκέ», Χτες το βράδυ στο τεκέ μας», «Ο Σταύρακας στον τεκέ». Μεγάλο μέρος αυτού του είδους των τραγουδιών μιλάει για την ευχαρίστηση που ένοιωθαν από τα ναρκωτικά, αλλά και την αγωνία της στέρησης: «Πρέζα όταν πιεις/ γίνεσαι ευθύς/ βασιλιάς, δικτάτορας/ θεός και κοσμοκράτορας./ Σαν μαστουρωθείς/ θες να ευφρανθείς/ και όλα μες στο κόσμο/ ρόδινα θε να τα δεις», «Φέρτε πρέζα να πρεζάρω και χασίσι να φουμάρω», «Σαν μαστουριάσω και γενώ λιώμα από τη μαστούρα», «Όρκο στο λουλά σου κάνω», «Πάντα με γλυκό χασίσι πως μ' αρέσει να περνώ και με έμορφες γυναίκες τη ζωή μου να γλεντώ», «Χασίσι ήπια κι ο θεός και έφτιαξε τον κόσμο», «Ο πόνος του πρεζάκια»

Στους ρεμπέτες δεν ήταν άγνωστες και οι διώξεις από τους μπάτσους, τα δικαστήρια και οι φυλακές. Έτσι τραγούδια όπως οι «Λαθρέμποροι» (μπάτσοι και χωροφυλάκοι μας χαλάσαν βρε το τσαρδάκι), «Του Συγγρού», «Ωρωπός» (δυο γνωστές φυλακές της εποχής), περιγράφουν ένα κλίμα συνεχών διώξεων, τις άθλιες συνθήκες της εποχής και τη δικαιοσύνη μόνιμα προκατειλημμένη ενάντια στους ρεμπέτες.

Δεν γνωρίζουμε πολλά για τους πρώτους δημιουργούς σμυρναϊκών ρεμπέτικων τραγουδιών. Πάντως σίγουρο είναι ότι το ρεμπέτικο γνώρισε τις μεγαλύτερες του δόξες με τους Βαμβακάρη, Παπαϊωάννου, Μπαγιαντέρα, Τσαούση, Μπάτη, Ψαρά, Αρτέμη και Τσιτσάνη. Το μεγαλύτερο μέρος του έργου τους έγινε βρισκόμενο στη παρανομία, αφού από το 1936 ο Μεταξάς απαγόρευσε τα ρεμπέτικα, διότι ευνοούσαν την έκλυση των ηθών με το περιεχόμενο τους και γιατί περιείχαν ανατολίτικες μελωδίες (φανερή η εχθρότητα προς τη τουρκία, σε εποχή μάλιστα στρατιωτικής χούντας.)

Η περίπτωση του ρεμπέτικου δεν είναι η μοναδική στο μουσικό χώρο. Και άλλες ομάδες δημιούργησαν δική τους μουσική για να εκφραστούν π.χ. οι μαύροι του αμερικάνικου νότου με τα blues και στις μέρες μας οι μαύροι των γκέτο με το hip hop. Εκεί περιγράφονται οι αγωνίες τους και ο αγώνας τους για επιβίωση μέσα σε ένα περιβάλλον που δε τους αφήνει ελπίδες

...ΝΑ ΤΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝΕ ΚΙ ΑΛΛΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ